

[Korsgaard.]

Amtsskatter blev gennemført, og det var en permanent Lov. Denne Lov har vi fra konservativ Side paa intet Tidspunkt stemt for, og vi mener, at det var meget beklageligt, at man gennem dette Forslag kom ind paa en permanent Lovgivning paa dette Omraade.

Med Hensyn til Kornpuljen har Det konservative Folkeparti derimod stemt for et Forslag af lignende Art, men der er en for mig overordentlig stor principiel Forskel, idet den gældende Lov jo kun gælder for et Aar, og Forholdene, som de laa, da Lovforslaget blev gennemført, naturligvis kunde bedømmes saaledes, at der ikke vilde komme noget praktisk ud af Forslaget. Det har imidlertid vist sig, at denne Bedømmelse ikke var rigtig, dog det var, som sagt, i hvert Tilfælde kun en Bestemmelse, der skulde gælde for et Aar, og det har vi tiltraadt, men vi mener ikke at kunne gaa med til dette Princip, naar det gælder en permanent Lovgivning, og det, der her er Tale om, er jo stort set en permanent Lovgivning, idet Bestemmelserne virker, indtil de paagældende Ydelser er betalt tilbage, og det drejer sig om saa lang en Aarrække, saa den Tid, der ligger efter Lovens Gyldighed, i hvert Tilfælde ikke har nogen praktisk Interesse for os, der nu sidder her i Salen.

Vi maa ud fra disse Betragtninger stemme imod § 2, idet vi mener, at de forholdsvise beskudne Rentebeløb, der her kan blive Tale om, ganske naturligt maa tages paa de almindelige Statsudgifter, eller at man i givet Fald, hvis det bliver nødvendigt, maa forhøje visse Skatter for at tilvejebringe de Beløb, der her er Tale om.

Jeg vender mig saa med nogle Bemærkninger til Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. Her gælder det jo, at vi indstiller Forslaget til Forkastelse med den Begrundelse, at det Formaal, hvortil man vil anvende Skatten, efter vor Mening ikke berettiger til at udskrive saadanne Skatter. Der foreligger jo fra de sidste Dage forskellige Udtalelser, ogsaa fra Folk tilhørende andre Partier end Det konservative Folkeparti og Venstre, gaaende ud paa, at Landbrugets Forhold i Øjeblikket ikke kan kaldes for særdeles daarligere, og under disse Forhold synes jeg, det er helt urimeligt, at man ved en Renteafgift i to Aar skal bidrage til at lette visse Landbrugerers Stilling i Øjeblikket. Vi er altsaa ikke enige med Hensyn til Formaalet og kan derfor ikke stemme for Lovforslaget.

Det konservative Folkepartis Betænkning gav jo Ordføreren for det største Regeringsparti Anledning til at fremsætte en Del Betragtninger, ja, man kan sige, at det var Betænkningen, der inspirerede Ordføreren til nogenlunde alt det, han sagde.

Her er Spørgsmaalet først, om det er rimeligt, hvis den paagældende Lov er en virkelig Afviklingslov, at skaffe de Penge, der medgaar til denne Afvikling, i Løbet af de to Aar, hvori Afviklingen skal finde Sted. Her kan jeg som Bevis for, at man inden for Regeringspartierne har haft Tanker i anden Retning, henviser til Landbokommissionens Betænkning, der ganske vist siger noget højt besynderligt noget, men det var naturligvis ogsaa noget, som kun Flertallet sagde. Der stod nemlig med Hensyn til Smørordningen, at det drejede sig om 25 Mill. Kr., og dem vilde man fordele paa 2 Aar, og det skønt ingen dog kunde vide, hvorledes Smørmarkedet vilde udvikle sig. Det var med andre Ord højt muligt, at der vedblivende vilde være Trang til Hjælp med Hensyn til Smørproduktionen, men ikke desto mindre foreslog Landbokommissionens Flertal, at dette Beløb paa 25 Mill. Kr., som vilde medgaa i Løbet af et Aar, skulde fordeles paa 2 Aar. Naar den ærede Ordfører nu stiller sig op og siger, at det jo ikke er nogen god Finanspolitik, som vi foreslaar, ikke *straks* at tage Udgifterne, maa jeg derfor pege paa, at paa et Omraade, hvor Begrundelsen for at fordele over flere Aar var uhyre meget svagere end i det foreliggende Tilfælde, foreslog man at fordele Udgifterne saaledes. Det, det i høj Grad kommer an paa for mig, er, om Loven om Rentetilskuddet, hvis nu Forslaget bliver gennemført, er at betragte som en Afviklingslov, eller det er en Lov, som man foreløbig giver for to Aar, og som man, hvis man venter, der kan købes flere Stemmer ved at fortsætte, vil fortsætte med. Det er, forekommer det mig, i høj Grad det politiske Problem i Sagen. Jeg har maattet antage, at det socialdemokratiske Parti hidtil har ment, at det ikke var nødvendigt at anvende saa mange Penge til Køb af Stemmer ud i Fremtiden, men har ment at kunne nøjes med det, der kunde købes i Løbet af to Aar. Hvis nu denne Opfattelse er rigtig, vil jeg ogsaa synes, det er overmaade praktisk at have en anden Afviklingstid med Hensyn til at skaffe Pengene end den Tid, hvori Pengene gives ud, om jeg saa maa sige. Jeg synes, det kan være ganske naturligt at have saadan to forskellige Aaremaal, idet dette klart viser, at det virkelig er en Afviklingslov og ikke noget, som ven-